

kierunek studiów: Filologia germańska
 profil studiów: ogólnoakademicki
 stopień: II
 forma studiów: stacjonarne
 moduł: MODUŁ OPCJONALNY ODPLATNY
 od roku: 2016/17 dla I roku

Semestr	II
Przedmiot	PSYCHOLOGICZNE PODSTAWY NAUCZANIA JPJO
Punkty ECTS	2
Kod przedmiotu	0100-FILDG200
Forma zajęć/ Liczba godzin	Ćwiczenia konwersatoryjne typ 1 / 30 godz.
Skrócony opis przedmiotu	Celem zajęć jest przedstawienie podstawowych zagadnień z psychologii języka, psycholingwistyki i psychologii rozwojowej ze szczególnym uwzględnieniem akwizycji językowej.
Wymagania wstępne	brak
Efekty kształcenia	
Wiedza	<ol style="list-style-type: none"> 1. Student definiuje podstawowe pojęcia z zakresu psycholingwistyki. (01PG1A_W03) 2. Student charakteryzuje podstawowe zjawiska z zakresu psycholingwistyki, jak percepcja i produkcja mowy, rozwój mowy dziecka. (01PG1A_W03) 3. Student ma podstawową wiedzę na temat dwujęzyczności. (01PG1A_W02, 01PG1A_W03) 4. Zna metody i narzędzia badań psycholingwistycznych. (01PG1A_W03)
Umiejętności	<ol style="list-style-type: none"> 1. Student potrafi przeprowadzić proste eksperymenty z zakresu rozpoznawania i diagnozowania rozwoju językowego. (01PG1A_U01, 01PG1A_U03) 2. Student potrafi stosować terminy charakterystyczne dla dwujęzyczności w odniesieniu do konkretnego przypadku. (01PG1A_U05) 3. Student wykorzystuje poznane metody badawcze psycholingwistyki. (01PG1A_U08)
Kompetencje społeczne	<ol style="list-style-type: none"> 1. Student potrafi współpracować w grupie w zakresie organizowania jej pracy oraz wchodzenia w wyznaczone role. (01PG1A_K02) 2. Student ma świadomość możliwości wystąpienia deficytów w zakresie rozwoju psycholingwistycznego uczących się jpjo/drugiego i wie, jak przeciwdziałać negatywnym skutkom społecznym tych deficytów. (01PG1A_K04)
Treści kształcenia	Psychologia języka jako dziedzina wiedzy. Podstawy i rozwój języka: <ul style="list-style-type: none"> - psychologia języka a psycholingwistyka; - nauki pokrewne psychologii języka; - podstawowe pojęcia psycholingwistyczne; - historia psycholingwistyki; - metody badawcze psycholingwistyki; - funkcje języka.

	<p>Wprowadzenie do psychologii rozwojowej Konceptje rozwoju poznawczego człowieka Pochodzenie języka. Neurofizjologiczne podłoże języka:</p> <ul style="list-style-type: none"> - porozumiewanie się zwierząt a język człowieka; - cechy języka; - protojęzyk a język naturalny; - filogeneza języka; - metody badań neurofizjologicznych mózgu; - lokalizacja mózgowych funkcji językowych; - specjalizacja półkul mózgowych w funkcjach językowych. <p>Neurodydaktyka jako alternatywna forma nauczania i uczenia się:</p> <ul style="list-style-type: none"> - uczenie się jawne i utajnione; - rola neuroprzekazników w procesie uczenia się; - rola neuronów lustrzanych w dydaktyce językowej. <p>Rozwój języka dziecka:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ontogeneza a filogeneza; - metody badania rozwoju języka małego dziecka; - etapy rozwoju języka dziecka; - przyswajanie poszczególnych składników wiedzy językowej; - zaburzenia rozwoju języka dziecka. <p>Kompetencja językowa i komunikacyjna:</p> <ul style="list-style-type: none"> - główne założenia kompetencji językowej; - struktura głęboka i struktura powierzchniowa; - istota Uniwersalnej Gramatyki; - zasady efektywnej komunikacji; - rozmowa jako forma realizacji kompetencji komunikacyjnej; - społeczne aspekty używania języka. <p>Dwujęzyczność:</p> <ul style="list-style-type: none"> - rodzaje dwujęzyczności; - wiek a dwujęzyczność; - dwujęzyczność u dzieci; - dwujęzyczność u ludzi dorosłych; - rola zdolności językowych i motywacji; - transfer; - interjęzyk. <p>Przetwarzanie informacji w języku pierwszym i drugim Psychologiczne i neurolingwistyczne uwarunkowania zdolności językowych Pamięć a uczenie (się):</p> <ul style="list-style-type: none"> - rodzaje pamięci; - metody badania pamięci; - sposoby rozwijania pamięci.
Metody i kryteria oceniania	<p>Studenta obowiązuje obecność na konwersatorium (dopuszczalne dwie nieobecności) oraz zaliczenie testu końcowego. Ocena końcowa przedmiotu: ocena z testu końcowego oraz aktywność podczas dyskusji prowadzonych na zajęciach.</p>
Metody dydaktyczne	<p>Metody poszukujące (dyskusja grupowa, studium przypadku). Metody eksponujące (wykorzystanie prezentacji multimedialnej).</p>
Literatura	<p>J. Atchison, <i>Ssak, który mówi. Wstęp do psycholingwistyki</i>, Warszawa 1991. M. Dakowska, <i>Psycholingwistyczne podstawy dydaktyki języków obcych</i>, Warszawa 2008. R. Fouts, S. T. Mills, <i>Najbliżsi krewni. Jak szympanasy uświadomiły mi, kim</i></p>

	<p><i>jesteśmy</i>, Warszawa 1999.</p> <p>J.B. Gleason, N.B. Ratner, <i>Psycholingwistyka</i>, Gdańsk 2004.</p> <p><i>Język jako przedmiot badań psychologicznych. Psycholingwistyka ogólna i neurolingwistyka</i>, red. I. Kurcz, H. Okuniewska, Warszawa 2011.</p> <p><i>Język, poznanie, zachowanie: studia nad psycholingwistycznymi aspektami przyswajania języka</i>, red. J. Majer, Łódź 2007.</p> <p>I. Kurcz, <i>Psychologia języka i komunikacji</i>, Warszawa 2000.</p> <p>I. Kurcz, <i>Psychologiczne aspekty dwujęzyczności</i>, Gdańsk 2007.</p> <p>M. Żylińska, <i>Neurodydaktyka. Nauczanie i uczenie się przyjazne mózgowi</i>, Toruń 2013.</p> <p>Literatura uzupełniająca:</p> <p>J. Goodall, <i>Przez dziurkę od klucza</i>, Warszawa 1995.</p> <p>L. Kaczmarek, <i>Nasze dziecko uczy się mowy</i>, Lublin 1977.</p> <p>B.L. Kaczmarek, <i>Mózg, język, zachowanie</i>, Lublin 1998.</p> <p>I. Kurcz, <i>Język a psychologia. Podstawy psycholingwistyki</i>, Warszawa 1992.</p> <p>E. Lipińska, <i>Język polski, język ojczysty, język drugi: Wstęp do badań dwujęzyczności</i>, Kraków 2003.</p> <p>G. Sawicka, <i>Nominacja rzeczownikowa na przykładzie mowy dzieci przedszkolnych</i>, Szczecin 1994</p> <p><i>Psychologia języka dziecka</i>, red. B. Bokus, Gdańsk 2007.</p>
Informacje dodatkowe	brak

Semestr	II
Przedmiot	WPROWADZENIE DO GLOTTODYDAKTYKI I PLANOWANIE DYDAKTYCZNE
Punkty ECTS	2
Kod przedmiotu	0100-FILDG201
Forma zajęć/ Liczba godzin	Ćwiczenia konwersatoryjne typ 1 / 30 godz.
Skrócony opis przedmiotu	Podczas pierwszej części konwersatorium zostaną omówione kluczowe pojęcia i zagadnienia z zakresu glottodydaktyki – dyscypliny ukierunkowanej na badanie wszystkich aspektów procesu nauczania-uczenia się języków obcych, jak też na praktyczne nauczanie języków obcych, w tym języka polskiego jako obcego (JPJO). Uczestnicy zajęć zostaną przygotowani teoretycznie do uczestnictwa w innych konwersatoriach glottodydaktycznych oraz do właściwego odbioru prac z zakresu dydaktyki ogólnej nauczania języków obcych oraz metodyki nauczania JPJO. W części II zajęć nauczą się właściwie planować zajęcia dydaktyczne z JPJO, czemu będzie służyła analiza programów, planów wynikowych, modelowych scenariuszy i konspektów zajęć z JPJO. Podejmą też próby samodzielnego planowania jednostek lekcyjnych według przyjętych standardów.
Wymagania wstępne	brak
Efekty kształcenia	
Wiedza	1. Student ma uporządkowaną wiedzę, obejmującą terminologię, teorię oraz metodologię nauczania języków obcych, a w szczególności JPJO. (01PG 1A_W01; 01PG 1A_W04)

	<p>2. Zna najważniejsze prace metodyczne z zakresu glottodydaktyki polonistycznej. (01PG 1A_W01)</p> <p>3. Ma podstawową wiedzę z zakresu planowania działań na lekcji JPJO (01PG 1A_W03).</p>
Umiejętności	<p>1. Student potrafi ocenić przydatność różnorodnych metodologii oraz materiałów dydaktycznych w codziennej praktyce lektora języka polskiego. (01PG1A_U05; 01PG 1A_U07)</p> <p>2. Umie samodzielnie wykorzystywać metodologie, teorie i pomoce dydaktyczne w zależności od typu zadania dydaktycznego, poziomu nauczania oraz własnych potrzeb samokształceniowych (01PG1A_U01;)</p> <p>3. Potrafi planować poszczególne jednostki lekcyjne i dłuższe kursy językowe. (01PG1A_U03)</p>
Kompetencje społeczne	<p>1. Student rozumie potrzebę kształcenia się przez całe życie. (01PG 1A_K01)</p> <p>2. Student potrafi wykonywać zadania w grupie i przekładać te doświadczenia na praktykę zawodową. (01PG 1A_K02)</p> <p>3. Student umie identyfikować i rozwiązywać dylematy związane z rolą nauczyciela JPJO jako wychowawcy, eksperta językowego, pośrednika, przewodnika interkulturowego oraz ewaluatora. (01PG 1A_K04)</p>
Treści kształcenia	<p>Część I: Wprowadzenie do glottodydaktyki</p> <ul style="list-style-type: none"> - Glottodydaktyka jako nauka. Przedmiot i metody badań w glottodydaktyce. Historyczne i współczesne modele układu glottodydaktycznego. Subdyscypliny glottodydaktyczne. - Glottodydaktyka praktyczna w Polsce i za granicą: centra kształcenia, profile uczących się. - Najważniejsze pojęcia w glottodydaktyce: m. in. język pierwszy, drugi, obcy, docelowy, odziedziczony, nauczanie a przyswajanie języka, podejście, metoda, technika, interjęzyk, interferencja językowa, bilingwizm. - <i>Europejski system opisu kształcenia językowego (ESOKJ)</i> jako podstawowe źródło wiedzy glottodydaktycznej; instrukcja czytania i stosowania. Kompetencje uczących się, typy działań językowych, poziomy i wskaźniki biegłości, nauczanie zadaniowe. Znaczenie ESOKJ. - Podejścia stosowane w nauczaniu języków obcych i JPJO. Podejście a metoda. Opis i ocena przydatności metod nauczania języków obcych – rys historyczny i omówienie wybranych metod stosowanych współcześnie. - Glottodydaktyczne typologie błędów i opis podejść do poprawiania błędów. - Teksty w nauczaniu JPJO: typologia, metodologia pracy z tekstem. - Najważniejsze postacie w glottodydaktyce polonistycznej. Nowa generacja w glottodydaktyce polonistycznej. <p>Część II: Planowanie dydaktyczne</p> <ul style="list-style-type: none"> - Rodzaje planowania dydaktycznego; - Typy programów. - Fazy lekcji i ich planowanie. - Schematy planów lekcji i planów wynikowych. <p>III. Dyskusje i zajęcia warsztatowe</p> <p>Ich celem będzie m. in. ocena przydatności określonych metod nauczania, analiza i ocena wzorcowych scenariuszy i konspektów lekcji JPJO, tworzenie własnych scenariuszy lekcji.</p>
Metody i kryteria oceniania	<p>Studenta obowiązuje obecność na zajęciach (dopuszczalne dwie nieusprawiedliwione nieobecności). Zaliczenie na ocenę na podstawie frekwencji i aktywności na zajęciach (uczestnictwa w dyskusjach i warsztatach) oraz wyniku testu końcowego.</p>

Metody dydaktyczne	Podające (wykład, opis); eksponujące (pokaz, omówienie); poszukujące (studium przypadku, metoda ćwiczeniowa, zadaniowa, dyskusja, burza mózgów, warsztaty).
Literatura	<p>Literatura podstawowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> - D. Coste i in., <i>Europejski system opisu kształcenia językowego: uczenie się, nauczanie, ocenianie</i>, Warszawa 2003. - H. Komorowska, <i>Metodyka nauczania języków obcych</i>, Warszawa 2005. - E. Lipińska, <i>Język ojczysty, język obcy, język drugi. Wstęp do badań dwujęzyczności</i>, Kraków 2003. - E. Lipińska, A. Seretny (red.) <i>Z zagadnień dydaktyki języka polskiego jako obcego</i>, Kraków 2006. - W. Pfeiffer, <i>Nauka języków obcych. Od praktyki do praktyki</i>, Poznań 2001. - A. Seretny, Lipińska, <i>ABC metodyki nauczania języka polskiego jako obcego</i>, Kraków 2005. - I. Janowska, <i>Planowanie lekcji języka obcego. Podręcznik i poradnik dla nauczycieli języków obcych</i>, Kraków 2010. - I. Janowska, E. Lipińska, A. Rabiej, A. Seretny, P. Turek (red.), <i>Programy nauczania języka polskiego jako obcego. Poziomy A1-C2</i>, Kraków 2011. - I. Janowska, <i>Podejście zadaniowe do nauczania języków obcych. Na przykładzie języka polskiego jako obcego</i>, Kraków 2011. - A. Rabiej, H. Marczyńska, B. Zaręba, <i>40 koncepcji dobrych lekcji</i>, Univeristas, Kraków 2011 (materiały zebrane na płycie CD) <p>Literatura uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> - B. Anisimowicz, <i>Alternatywne nauczanie języków obcych w XX wieku. Sugestopedia</i>, Warszawa 2000. - E. Lipińska, A. Seretny, <i>Między językiem ojczystym a obcym</i>, Kraków 2012. - A. Szulc, <i>Podręczny słownik językoznawstwa stosowanego. Dydaktyka języków obcych</i>, Warszawa 1984. - <i>W poszukiwaniu nowych rozwiązań. Dydaktyka języka polskiego jako obcego u progu XXI wieku</i>, pod red. W. T. Miodunki i A. Seretny, Kraków 2008. - E. Zawadzka, <i>Nauczyciele języków obcych w dobie przemian</i>, Kraków 2004.
Informacje dodatkowe	brak

Semestr	II
Przedmiot	WARSZTAT LEKTORA
Punkty ECTS	2
Kod przedmiotu	0100-FILDG202
Forma zajęć/ Liczba godzin	Ćwiczenia konwersatoryjne typ 1 / 30 godz.
Skrócony opis przedmiotu	Podczas konwersatorium jego uczestnicy zapoznają się z różnorodnymi materiałami dydaktycznymi, przydatnymi w nauczaniu języka polskiego jako obcego (JPJO), oraz nabywają praktycznych umiejętności w zakresie korzystania z tych materiałów.
Wymagania wstępne	Brak

Efekty kształcenia	
Wiedza	<ol style="list-style-type: none"> 1. Student zna podstawowe prace (podręczniki, zbiory ćwiczeń, programy nauczania, słowniki, pisma, serie wydawnicze, przewodniki, pomoce audiowizualne), przydatne do praktycznego nauczania języka polskiego jako obcego oraz do samokształcenia. (01PG1A_W01) 2. Student zna podstawową terminologię glottodydaktyczną, związaną ze specyfiką nauczania JPJO (01PG1A_W02). 3. Student zna wiodące ośrodki wyspecjalizowane w nauczaniu JPJO w Polsce oraz najważniejsze prace glottodydaktyczne tam tworzone. (01PG1A_W08)
Umiejętności	<ol style="list-style-type: none"> 1. Student umie samodzielnie korzystać z wymienionych wyżej pomocy w zależności od typu zadania dydaktycznego, poziomu nauczania oraz własnych potrzeb samokształceniowych (01PG1A_U01;) 2. Student potrafi zorganizować i doskonalić swój warsztat pracy lektora języka polskiego (01PG1A_U01/_U03) 3. Student umie ocenić jakość pomocy dydaktycznych. (01PG1A_U05 / _U07)
Kompetencje społeczne	<ol style="list-style-type: none"> 1. Student rozumie potrzebę kształcenia się przez całe życie. (01PG 1A_K01) 2. Student potrafi wykonywać zadania w grupie i korzystać z tych doświadczeń w praktyce zawodowej. (01PG 1A_K02). 3. Student potrafi identyfikować i rozwiązywać dylematy, związane z wykonywaniem zawodu lektora JPJO, jak też określać priorytety służące realizacji określonych zadań. (01PG 1A_K03 / _K04)
Treści kształcenia	<ol style="list-style-type: none"> 1. Podręczniki ogólne do nauczania JPJO na poziomach początkowych – A1 i A2 (wybrane opracowania); wymagania programowe, sposoby pracy. 2. Podręczniki ogólne do nauczania JPJO na poziomach średnich – B1 i B2 (wybrane opracowania); wymagania programowe, sposoby pracy. 3. Podręczniki ogólne do nauczania JPJO na poziomach zaawansowanych – C1 i C2 (wybrane opracowania); wymagania programowe, sposoby pracy. 4. Pomoce dydaktyczne przeznaczone do kształcenia sprawności językowych uczących się JPJO – produktywnych (pisanie, mówienie, komunikowania się) oraz receptywnych (czytania, słuchania). 5. Pomoce dydaktyczne ukierunkowane na rozwój kompetencji uczących się JPJO w zakresie wybranych elementów systemowych języka polskiego (np. wymowy, fleksji imiennej, czasownika, leksyki, frazeologii). 6. Pomoce dydaktyczne ukierunkowane na rozwój kompetencji kulturowej uczących się JPJO. 7. Podręczniki, zbiory ćwiczeń i testów do nauczania JPJO w odmianie specjalistycznej. 8. Publikacje językoznawców i glottodydaktyków na temat różnych pomocy dydaktycznych do nauczania JPJO, np. recenzje opublikowane w czasopiśmie „Kształcenie Polonistyczne Cudzoziemców”. 9. Czasopisma naukowe oraz popularnonaukowe promujące JPJO. 10. Internet jako narzędzie wspomagające pracę lektora JPJO (Portal <i>YouTube</i>, wybrane strony internetowe (np. strona <i>Stowarzyszenia „Bristol”</i> czy <i>Studium Języka Polskiego dla Cudzoziemców UŁ</i>). 11. Słowniki oraz opracowania leksykograficzne (np. listy rangowe słownictwa) przydatne uczącym się oraz lektorom. 12. Gry i zabawy w nauczaniu JPJO. 13. Pomoce metodyczne służące samokształceniu nauczycieli języków

	obcych i języka polskiego jako obcego (poradniki, przewodniki). Sposoby ich wykorzystywania.
Metody i kryteria oceniania	Ćwiczenia kończą się zaliczeniem na ocenę. Aby uzyskać zaliczenie, studenci zobowiązani są przygotować dwie recenzje wybranych pomocy dydaktycznych do nauczania JPJO, a także stworzyć grę lub zabawę językową, którą można wykorzystać na lektoracie JPJO. Studentów obowiązuje obecność na zajęciach. Dopuszczalne są dwie nieobecności.
Metody dydaktyczne	Ekspozycyjne (pokaz, omówienie), poszukujące (metoda ćwiczeniowa, giełda pomysłów, zadaniowa, dyskusja).
Literatura	<p>Literatura podstawowa:</p> <p>A. Jasińska, A. Szymkiewicz, <i>Wybrane problemy nauczania języka polskiego jako obcego dla celów zawodowych – podręcznik „Polski w pracy”</i>, [w:] J. Mazur, A. Małycka, K. Sobstyl (red.), <i>Glottodydaktyka polonistyczna, T. 2 : w obliczu dynamiki zmian językowo-kulturowych i potrzeb społecznych</i>, Lublin 2013, s. 291-296.</p> <p>B. Jałoszyński, <i>Gry i zabawy jako temat zajęć (dyskurs międzykulturowy na lekcji języka polskiego jako obcego)</i>, [w:] M. Biernacka, M. Wojenka-Karasek, <i>Bogactwo językowe i kulturowe Europy w oczach Polaków i cudzoziemców</i>, Łódź 2011, s. 106-110.</p> <p>E. Lipińska, A. Seretny, <i>ABC metodyki nauczania języka polskiego jako obcego</i>, Kraków 2005.</p> <p>G. Zarzycka, S. Rudziński, <i>Multimedialna gra „I SPY” w świetle założeń podejścia zadaniowego do nauczania i uczenia się języków obcych</i>, [w:] „Acta Universitatis Lodzianis. Kształcenie Polonistyczne Cudzoziemców”, nr 20, <i>Glottodydaktyka – media – komunikacja. Kształtowanie kompetencji komunikacyjnej</i>, I. Dembowska-Wosik, E. Pałuszyńska (red.), Łódź 2013, s. 251-261.</p> <p>H. Komorowska, <i>Metodyka nauczania języków obcych</i>. Warszawa 2003.</p> <p>I. Janowska, <i>Planowanie lekcji języka obcego. Podręcznik i poradnik dla nauczycieli języków obcych</i>, Kraków 2010.</p> <p>I. Janowska, E. Lipińska, A. Rabiej, A. Seretny, P. Turek (red.), <i>Programy nauczania języka polskiego jako obcego. Poziomy A1-C2</i>; Kraków 2011 (praca zawiera wykaz najważniejszych pomocy dydaktycznych).</p> <p>I. Stemppek, A. Stelmach, S. Dawidek, A. Szymkiewicz, seria materiałów do nauczania JPJO <i>Polski, krok po kroku</i>, rec. I. Dembowska-Wosik, „Acta Universitatis Lodzianis. Kształcenie Polonistyczne Cudzoziemców” 2014, nr 21, s. 413-415.</p> <p>P. Gębał, <i>Od słowa do słowa toczy się rozmowa. Repetytorium leksykalne z języka polskiego jako obcego dla poziomów B1 i B2</i>, rec. B. Ostromięcka-Frączak, „Acta Universitatis Lodzianis. Kształcenie Polonistyczne Cudzoziemców” 2011, nr 18, s. 419-422.</p> <p>Literatura uzupełniająca: Wybrane podręczniki, przewodniki dla lektorów JPJO, recenzje podręczników, zbiory ćwiczeń, słowniki, pomoce audiowizualne dostępne na rynku wydawniczym (Przedmiotem poszczególnych zajęć konwersatoryjnych jest ich przegląd i ewaluacja.)</p>
Informacje dodatkowe	brak

Semestr	III
Przedmiot	NAUCZANIE SPRAWNOŚCI JĘZYKOWYCH
Punkty ECTS	4
Kod przedmiotu	0100-FILDG300
Forma zajęć/ Liczba godzin	Ćwiczenia konwersatoryjne typ 2 / 30 godz.
Skrócony opis przedmiotu	Konwersatorium ma na celu zapoznanie z problematyką nauczania poszczególnych sprawności językowych, m.in. poprzez analizę podręczników i materiałów dydaktycznych, samodzielne tworzenie ćwiczeń i pomocy naukowych.
Wymagania wstępne	Podstawowa wiedza językoznawcza i glottodydaktyczna nabyta podczas zajęć na specjalizacji <i>Nauczanie języka polskiego jako obcego/drugiego</i> .
Efekty kształcenia	
Wiedza	<ol style="list-style-type: none"> 1. Student definiuje podstawowe pojęcia z zakresu nauczania sprawności języka polskiego jako obcego/drugiego. (01PG1A_W01; 01PG1A_W04) 2. Student charakteryzuje podstawowe zjawiska utrudniające lub ułatwiające przyswajanie języka polskiego jako obcego ważne dla sprawności (m.in. percepcja, inhibicje, miejsca trudne). (01PG1A_W01; 01PG1A_W02) 3. Student ma podstawową wiedzę na temat wymogów dot. sprawności językowych pod kątem certyfikacji. (01PG1A_W01;) 4. Student zna metody i techniki tworzenia ćwiczeń kształtujących sprawności językowe oraz je testujących. (01PG1A_W05, 01PG1A_W06; 01PG1A_W08)
Umiejętności	<ol style="list-style-type: none"> 4. Student potrafi przetestować biegłość w zakresie sprawności językowych za pomocą poznanych narzędzi dydaktycznych (testy, podręczniki, zbiory ćwiczeń). (01PG1A_U01; 01PG1A_U04) 5. Student potrafi stosować terminy charakterystyczne dla metodyki nauczania sprawności językowych. (01PG1A_U05) 6. Student wykorzystuje praktycznie poznane metody i techniki nauczania oraz testowania sprawności językowych. (01PG1A_U04; 01PG1A_U07) 7. Student potrafi samodzielnie przygotować zestawy ćwiczeń kształtujących sprawności językowe na wszystkich poziomach biegłości językowej. (01PG1A_U01; 01PG1A_U07) 8. Student potrafi samodzielnie zaplanować przeprowadzenie lekcji dot. nauczania sprawności. (01PG1A_U02; 01PG1A_U03)
Kompetencje społeczne	<ol style="list-style-type: none"> 3. Student potrafi współpracować w grupie w zakresie organizowania jej pracy oraz wchodzenia w wyznaczone role. (01PG 1A_K02) 4. Student potrafi określić priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania (w tym przez grupę). (01PG 1A_K03) 5. Student rozumie potrzebę nieustannego dokształcania się, szczególnie pod kątem zdobywania wiedzy neuro- i psycholingwistycznej oraz w zakresie metodologii nauczania. (01PG 1A_K01) 6. Student ma świadomość możliwości wystąpienia deficytów w zakresie kształtowania sprawności językowych uczących się jppo/drugiego i wie, jak przeciwdziałać negatywnym skutkom społecznym tych deficytów. (01PG IA_K04)
Treści kształcenia	<ol style="list-style-type: none"> 1. Pojęcie sprawności językowych: <ul style="list-style-type: none"> - typologie; wzajemne powiązania sprawności językowych; - elementy ułatwiające i utrudniające opanowanie poszczególnych sprawności językowych (inhibicje, faux amis, interferencje);

	<ul style="list-style-type: none"> - analiza tzw. miejsc trudnych w zakresie polszczyzny pod kątem sprawności językowych; - wymogi dotyczące sprawności językowych (poziomy zaawansowania wg ESOKJ); wpływ słuchu mownego, wymowy, znajomości leksyki, gramatyki i ortografii na doskonalenie poszczególnych sprawności językowych; kompetencja językowa a kompetencja komunikacyjna. <p>2. Sprawność słuchania ze zrozumieniem:</p> <ul style="list-style-type: none"> - percepcja mowy, słuch mowny a rozumienie audytywne; - metody i techniki nauczania rozumienia ze słuchu, typologia ćwiczeń standardowych; - metody wg Penny Ur i inne niestandardowe techniki kształtowania rozumienia ze słuchu; - dobór tekstów do ćwiczeń a techniki nauczania; - samodzielne konstruowanie ćwiczeń. <p>3. Sprawność mówienia:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wymowa a mówienie; - metody i techniki nauczania mówienia, typologia ćwiczeń standardowych; - rozwijanie sprawności mówienia na wyższych poziomach nauczania; - łączenie nauczania sprawności mówienia z nauczaniem leksyki; - samodzielne konstruowanie ćwiczeń. <p>4. Sprawność czytania ze zrozumieniem:</p> <ul style="list-style-type: none"> - sposoby czytania tekstów w języku obcym; - metody i techniki nauczania czytania globalnego, selektywnego i szczegółowego, typologia ćwiczeń standardowych; - techniki niestandardowe; - rozważania dotyczące wskaźnika czytelności tekstu; - samodzielne konstruowanie ćwiczeń. <p>5. Sprawność pisania:</p> <ul style="list-style-type: none"> - metody i techniki nauczania pisania, typologia ćwiczeń standardowych; - klasyfikacja dyktand; - sprawdzanie prac cudzoziemców; - sprawność pisania a weryfikacja znajomości języka; - samodzielne konstruowanie ćwiczeń. <p>6. Integracja zagadnień w obrębie nauczania poszczególnych sprawności językowych:</p> <ul style="list-style-type: none"> - cele i techniki; - łączenie nauczania poszczególnych sprawności (także z nauczaniem gramatyki, leksyki, wymowy, ortografii oraz elementami kultury); - samodzielne konstruowanie ćwiczeń.
Metody i kryteria oceniania	<p>Studenta obowiązuje obecność na konwersatorium (dopuszczalne dwie nieobecności), zaliczenie testu końcowego lub zaliczenie konspektu zajęć dotyczących nauczania sprawności językowych lub zaliczenie prac domowych z poszczególnych sprawności językowych</p> <p>Ocena końcowa z konwersatorium: ocena frekwencji i aktywności na zajęciach; ocena z testu końcowego lub ocena z pracy/prac zaliczeniowej/zaliczeniowych.</p>
Metody dydaktyczne	<p>Podające (opis), metoda problemowa, dyskusja grupowa (metoda sytuacyjna), giełda pomysłów, metody ćwiczeniowa i projektu, elementy metod eksponujących (pokaz, drama, omówienie)</p>
Literatura	<p>Literatura podstawowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> - H. Komorowska, <i>Metodyka nauczania języków obcych</i>, Wydawnictwo Fraszka

	<p>Edukacyjna, Warszawa 2002.</p> <ul style="list-style-type: none"> - A. Seretny, E. Lipińska, <i>ABC metodyki nauczania języka polskiego jako obcego</i>, Universitas, Kraków 2005. - <i>Sprawności przede wszystkim</i>, red. E. Lipińska, A. Seretny, Universitas, Kraków 2006. <i>Z zagadnień dydaktyki języka polskiego jako obcego</i>, red. E. Lipińska, A. Seretny, Universitas, Kraków 2006. - A. Prizel-Kania, <i>Rozwijanie sprawności rozumienia ze słuchu w języku polskim jako obcym</i>, Księgarnia Akademicka, Kraków 2013. - P. Ur, <i>Nauczanie rozumienia słowa mówionego</i>, WSiP, Warszawa 1989. <p>Literatura uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> - E. Lipińska, <i>Język polski, język ojczysty, język drugi: Wstęp do badań dwujęzyczności</i>, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2003 - A. Prizel-Kania, <i>Teksty i konteksty w testowaniu sprawności słuchania (na podstawie egzaminów certyfikatowych)</i>, [w:] <i>Teksty i podteksty w nauczaniu języka polskiego jako obcego – 2</i>, red. G. Zarzycka, G. Rudziński, Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, Łódź 2010, s. 591-597. - A. Prizel-Kania, <i>Teksty mówione w rozwijaniu sprawności rozumienia ze słuchu. Próba charakterystyki</i>, [w:] <i>Teksty i podteksty w nauczaniu języka polskiego jako obcego – 3</i>, red. B. Grochala, M. Wojenka-Karasek, Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, Łódź 2011, s. 371-377. - E. Lipińska, <i>Sprawność pisania w nauczaniu języka obcego</i>, <i>Języki Obce w Szkole</i> 2000, nr 5. - E. Lipińska, A. Seretny, <i>Techniki rozwijające rozumienie tekstu</i>, <i>Języki Obce w Szkole</i> 2006, nr 4. - R. Pawłowska, <i>Metodyka ćwiczeń w czytaniu</i>, Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańsk 2002.
Informacje dodatkowe	brak

Semestr	III
Przedmiot	METODYKA NAUCZANIA JPJO
Punkty ECTS	4
Kod przedmiotu	0100-FILDG301
Forma zajęć/ Liczba godzin	Ćwiczenia konwersatoryjne typ 2 / 30 godz.
Skrócony opis przedmiotu	Studenci zostają wprowadzeni w problematykę nauczania podsystemów: fonicznego, graficznego i leksykalnego języka polskiego jako obcego/drugiego. Dokonują analizy wybranych materiałów dydaktycznych, samodzielnie tworzą ćwiczenia i inne pomoce naukowe. Uczą się zasad planowania lekcji oraz oceniania poszczególnych umiejętności w ramach omawianych tematów.
Wymagania wstępne	Podstawowa wiedza językoznawcza i glottodydaktyczna nabyta podczas zajęć na specjalizacji <i>Nauczanie języka polskiego jako obcego/drugiego</i> .
Efekty kształcenia	
Wiedza	1. Student ma uporządkowaną wiedzę, obejmującą terminologię, teorię oraz metodologię nauczania języków obcych, a w szczególności języka polskiego jako obcego. (01PG 1A_W01; 01PG 1A_W04)

	<p>2. Zna najważniejsze prace metodyczne z zakresu glottodydaktyki polonistycznej. (01PG 1A_W01)</p> <p>3. Zna najważniejsze zasady nauczania elementów systemu fonicznego, graficznego języka polskiego oraz leksyki i frazeologii (01PG 1A_W02).</p>
Umiejętności	<p>1. Student potrafi ocenić przydatność różnorodnych metodologii oraz materiałów dydaktycznych w codziennej praktyce lektora języka polskiego. (01PG1A_U05; 01PG 1A_U07)</p> <p>2. Umie samodzielnie wykorzystywać różnorodne metodologie, teorie i pomoce dydaktyczne w zależności od typu zadania dydaktycznego, poziomu nauczania oraz własnych potrzeb samokształceniowych (01PG1A_U01;)</p> <p>3. Umie samodzielnie stworzyć pomoc dydaktyczną, np. ćwiczenie językowe (01GP1A_U01).</p> <p>4. Potrafi określić profile i potrzeby uczących się JPJO i dostosować sposób nauczania zgodnie z tą diagnozą. (01PG 1A_U04; 01PG 1A_U07)</p> <p>5. Potrafi zorganizować i doskonalić swój warsztat pracy lektora języka polskiego. (01PG1A_U01; 01PG 1A_U03)</p>
Kompetencje społeczne	<p>1. Student rozumie potrzebę kształcenia się przez całe życie. (01PG 1A_K01)</p> <p>2. Student potrafi wykonywać zadania w grupie i przekładać te doświadczeń na praktykę zawodową. (01PG 1A_K02)</p> <p>3. Student umie identyfikować i rozwiązywać dylematy związane z rolą nauczyciela JPJO jako wychowawcy, eksperta językowego, pośrednika, przewodnika interkulturowego oraz ewaluatora.(01PG 1A_K04)</p>
Treści kształcenia	<p>1. Metody nauczania jpjo – warsztaty praktyczne (metoda bezpośrednia, gramatyczno-tłumaczeniowa, audiolingwalna, kognitywna, TPR, The Silent Way, CLL, naturalna, sugestopedia), technikom, a także formom nauczania i pomocom dydaktycznym (środki audialne, pomoce książkowe, środki techniczne, środki wizualne, środki audiowizualne, teksty).</p> <p>2. Nauczanie podsystemu fonicznego języka polskiego jako obcego/drugiego. Podstawy fonetyki artykulacyjnej, audytywnej oraz korektywnej. Definicje: fonodydaktyka, fonetyka korektywna, patofonetyka. Czynniki implikujące nabywanie kompetencji fonologicznej: recepcja, percepcja, percepcja słuchowa a percepcja mowy, artykulacja, antycypacja, tzw. okres krytyczny/wrażliwy. Rodzaje i funkcje słuchu a wymowa. Kompetencje fonologiczna i ortoepiczna wg ESOKJ. Podejścia metodyków do nauczania fonetyki języka polskiego jako obcego.</p> <p>3. Rola fonetyki w nauczaniu języka polskiego jako obcego (podsystemy graficzny, gramatyczny, leksykalny). Tzw. miejsca trudne w nauczaniu fonetyki języka polskiego jako obcego/drugiego – prezentacja typowych błędów w zakresie systemów prozodycznego, wokalicznego i konsonantycznego. Wprowadzenie w problematykę błędów wymowy. Terminy: błąd fonetyczny, błąd wymowy, błąd glottodydaktyczny, interferencja, lapsologia. Typologie błędów wymowy. Cele i sposoby korekty błędów fonetycznych.</p> <p>4. Indywidualizacja nauczania. Podstawowe zasady i metody nauczania fonetyki języka polskiego jako obcego. Prezentacja tradycyjnych i niestandardowych technik nauczania fonetyki języka polskiego jako obcego (rytmogesty, fonogesty, NLP). Wykorzystanie tekstów kultury. Wybrane metody i techniki logopedyczne w służbie glottodydaktyce.</p> <p>5. Odsłuchiwanie nagrań wypowiedzi cudzoziemców – próby</p>

	<p>odnajdywania błędów wymowy, propozycje ćwiczeń korektywnych. Argumentowanie działań praktycznych podejściem komunikacyjnym / zadaniowym. Ćwiczenia warsztatowe.</p> <ol style="list-style-type: none"> 6. Nauczanie podsystemu graficznego języka polskiego jako obcego/drugiego. Kompetencja ortograficzna wg ESOKJ. Sposoby wprowadzania alfabetu. Zasady pisowni, różnice między wymową a pisownią w nauczaniu jpjo (relacja głoska – litera). Relacja grafem – allograf. Podejścia metodyków do nauczania pisowni języka polskiego jako obcego. 7. Tzw. miejsca trudne w nauczaniu pisowni języka polskiego jako obcego. Najczęstsze modyfikacje graficzne zapisu polskich liter i ich przyczyny. Błąd graficzny, ortograficzny (a fleksyjny, składniowy). Sposoby poprawiania błędów zapisu. 8. Techniki nauczania pisowni (dorosłych i dzieci). Sposoby konstrukcji ćwiczeń ortograficznych. Ćwiczenia warsztatowe. 9. Nauczanie podsystemu leksykalnego języka polskiego jako obcego/drugiego (nauczanie słownictwa, nauczanie frazeologii). Kompetencje leksykalna i semantyczna. Dobór materiału leksykalnego w procesie nauczania jpjo. Słownictwo specjalistyczne. Słownictwo ogólne i potoczne. Leksyka podstawowa. 10. Strategie opanowywania słownictwa, jego zasób i rola w procesie komunikacji. Tekst jako narzędzie rozwijania kompetencji leksykalnej. Wskaźnik czytelności tekstu. Co to znaczy znać słowo? 11. Zasady i techniki nauczania słownictwa i frazeologii. Analiza ćwiczeń słownikowych i frazeologicznych. Ćwiczenia warsztatowe. 12. Integrowanie kompetencji lingwistycznych w nauczaniu jpjo. Techniki służące integracji omawianych podsystemów – analiza przykładów i warsztaty.
Metody i kryteria oceniania	<p>Studenta obowiązuje obecność na zajęciach (dopuszczalne 2 nieobecności nieusprawiedliwione).</p> <p>Ocena końcowa z konwersatorium: ocena frekwencji i aktywności na zajęciach; ocena z testu końcowego lub ocena z pracy/prac zaliczeniowej/zaliczeniowych.</p>
Metody dydaktyczne	<p>Podające (opis); eksponujące (pokaz, omówienie); poszukujące (metoda ćwiczeniowa, zadaniowa, dyskusja, burza mózgów, warsztaty).</p>
Literatura	<p>Literatura podstawowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> - I. Janowska, E. Lipińska, A. Rabiej, A. Seretny, P. Turek (red.), <i>Programy nauczania języka polskiego jako obcego. Poziomy A1-C2</i>, Kraków 2011. - H. Komorowska, <i>Metodyka nauczania języków obcych</i>, Warszawa 2005. - L. Madelska, M. Warchoł-Schlottmann, <i>Odkrywamy język polski. Gramatyka dla uczących (się) języka polskiego jako obcego</i>, Kraków 2008. - A. Seretny, E. Lipińska, <i>ABC metodyki nauczania języka polskiego jako obcego</i>, Kraków 2005. - A. Seretny, <i>Kompetencja leksykalna uczących się języka polskiego jako obcego w świetle badań ilościowych</i>, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2011. - D. Coste i in., <i>Europejski system opisu kształcenia językowego: uczenie się, nauczanie, ocenianie</i>, Warszawa 2003. - E. Lipińska, <i>Nie ma róży bez kolców. Ćwiczenia ortograficzne dla cudzoziemców</i>, wyd. 2, popr. Universitas, Kraków 2010.

	<p>Literatura uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> - E. Lipińska, A. Seretny (red.) <i>Z zagadnień dydaktyki języka polskiego jako obcego</i>, Kraków 2006. - A. Seretny, <i>Słownictwo poziomu progowego – listy frekwencyjne a zawartość inwentarza funkcjonalno-pojęciowego</i>, [w:] <i>Wrocławska dyskusja o języku polskim jako obcym</i> pod red. A. Dąbrowskiej, Wydawnictwo WTN, Wrocław 2004, s. 269-276. - A. Majewska-Tworek, <i>Szura, szumi i szeleści. Ćwiczenia fonetyczne nie tylko dla cudzoziemców</i>, Oficyna Wydawnicza ATUT, Wrocław 2010. - E. Kubicka, <i>Miejsce fonetyki w nauczaniu języka polskiego – teoria a praktyka</i>, [w:] <i>Nowe perspektywy w nauczaniu języka polskiego jako obcego</i>, red. K. Birecka, K. Taczyńska, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, Toruń 2010, s. 25-31. - J. Tambor, <i>Nauczanie wymowy języka polskiego jako obcego. Warsztaty</i>, [w:] <i>Inne optyki. Nowe programy, nowe metody, nowe technologie w nauczaniu kultury polskiej i języka polskiego jako obcego</i>, red. R. Cudak, J. Tambor, Katowice 2001, s. 79-85. - J. Tambor, <i>Granice potoczności w nauczaniu języka polskiego jako obcego. Przemiany leksykalne, fonetyczne, fleksyjne i słowotwórcze we współczesnej polszczyźnie</i>, [w:] <i>Polonistyka bez granic</i>, red. R. Nycz, W. Miodunka, T. Kunz, t. 2, Universitas, Kraków 2010, s. 311-320.
Informacje dodatkowe	brak

Semestr	III
Przedmiot	KULTURA, LITERATURA I WIEDZA O POLSCE W NAUCZANIU JPJO
Punkty ECTS	2
Kod przedmiotu	0100-FILDG302
Forma zajęć/ Liczba godzin	Ćwiczenia konwersatoryjne typ 1 / 30 godz.
Skrócony opis przedmiotu	Celem konwersatorium jest opanowanie sposobów wykorzystania elementów kultury i literatury w kształceniu cudzoziemców; metod tworzenia materiałów glottodydaktycznych z artefaktów polskiej kultury wysokiej i popularnej oraz opanowanie takich sposobów wykorzystania wiedzy o naszym kraju, by cudzoziemcy poznali, zrozumieli i polubili Polskę i Polaków.
Wymagania wstępne	Wiedza o literaturze i kulturze polskiej zgodna z zakresem uprzedniego kształcenia na studiach i wiedza o Polsce z zakresu programów kształcenia w szkole średniej.
Efekty kształcenia	
Wiedza	<ol style="list-style-type: none"> 1. Student ma wiedzę z zakresu historii literatury i kultury polskiej, obejmującą podstawowe pojęcia, główne nurty, najważniejsze dzieła i ich twórców, uporządkowaną według kryterium przydatności w pracy z cudzoziemcami (01P-1A_W11). 2. Student ma wiedzę z zakresu historii literatury i kultury polskiej, obejmującą podstawowe pojęcia, główne nurty, najważniejsze dzieła i ich twórców, uporządkowaną według kryterium przydatności w pracy z cudzoziemcami (01P-1A_W11).

	<p>3. Student ma podstawową wiedzę o instytucjach promujących język i kulturę polską w świecie oraz orientację w wydarzeniach współczesnego życia kulturalnego istotnych dla lektora jpjo (01P-1A_W14).</p> <p>4. Ma podstawową wiedzę z zakresu promocji języka polskiego jako obcego/drugiego i kultury polskiej w kraju i za granicą (01PG1A_W07).</p> <p>5. Zna i rozumie podstawowe zasady z zakresu prawa autorskiego, zwłaszcza w odniesieniu do artefaktów kultury wykorzystywanych w nauczaniu języka polskiego jako obcego (H1P_W10/01PG1A_W10).</p> <p>6. Student ma wiedzę o powiązaniu nauczania języka polskiego jako obcego z innymi naukami, zwłaszcza historią, naukami społecznymi i geografiami (01P-1A_W02).</p>
Umiejętności	<p>1. Student potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i użytkować informacje z wykorzystaniem różnych źródeł i sposobów; umie zdobywać wiedzę i rozwijać umiejętności związane z nauczaniem języka polskiego jako obcego/drugiego (01PG1A_U01).</p> <p>2. Student potrafi tworzyć, redagować i korygować teksty, zgodnie z zasadami kultury języka polskiego, odwołując się przy tym do posiadanej wiedzy lingwistycznej w celu wykorzystania ich w procesie glottodydaktycznym (01P-1A_U06).</p> <p>3. Potrafi przekazać uczącym się wiadomości o Polsce z zakresu jej historii, geografii, tradycji, literatury, kultury i sztuk (H1P_U01, H1P_U03, H1P_U09/01PG1A_U9).</p>
Kompetencje społeczne	<p>1. Student rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie (01P-1A_K01).</p> <p>2. Student potrafi współdziałać i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role (H1A_K02/01PG 1A_K02).</p> <p>3. Student potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania (H1A_K03/01PG 1A_K03).</p> <p>4. Student prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy związane z wykonywaniem zawodu (H1A_K04/01PG 1A_K04).</p> <p>5. Student ma świadomość odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa kulturowego regionu, kraju, Europy (H1A_K05/01PG 1A_K05).</p>
Treści kształcenia	<p>1. Zagadnienia wstępne (2 godz.) zapoznanie słuchaczy z programem konwersatorium; orientacja co do różnic w typach lekcji wykorzystujących elementy literatury, kultury i wiedzy o Polsce: „lekcje o”; „lekcje z” „lekcje dzięki”;</p> <p>2. Rozeznanie w zakresie kanonu kultury polskiej (2 godz.) sterowana dyskusja inspirowana publikacjami glottodydaktyków na ten temat;</p> <p>3. Orientacja w zakresie wiedzy o Polsce jaką dysponują cudzoziemcy; wiedza o Polsce, a stereotypy dotyczące Polski i Polaków; analiza istniejących podręczników jpjo pod kątem prezentowanej w nich wiedzy o Polsce. Rola wiedzy o Polsce w kształtowaniu się stosunku cudzoziemców do kraju, jego mieszkańców i do nauki naszego języka (2 godz.).</p> <p>4. Geografia, historia i krajoznawstwo w powiązaniu z wiedzą o kulturze i literaturze jako materiał lekcji jpjo (8 godz):</p> <p>a. główne obiekty geograficzne, parki narodowe, obszary szczególnej atrakcyjności turystycznej, rady dla osób oprowadzających wycieczki cudzoziemców – przykłady dzieł polskiego malarstwa pejzażowego.</p> <p>b. przegląd głównych wydarzeń historycznych ze szczególnym uwzględnieniem związanych z nimi dzieł sztuki i architektury; historia XX wieku jako czynnik ułatwiający rozumienie dzisiejszej Polski;</p> <p>c. prezentacja walorów najbliższej okolicy na przykładzie Łodzi, znaczenie</p>

	<p>miasta w Polsce – w historii, gospodarce, kulturze (Reymont, Strzebiński) i edukacji (UŁ, PŁ, UM, PWSFTViT); Łódź jako miejsce pracy i wypoczynku.</p> <p>d. polska obyczajowość: polskie święta i sposoby ich obchodzenia, polski kalendarz świąt, święta oficjalne i prywatne;</p> <p>e. sylwetki wybitnych uczonych, artystów i pisarzy – językowa specyfika lekcji wykorzystujących biografie – kształtowanie poprawnego myślenia o przygotowaniu lekcji jppo.</p> <p>5. Literatura piękna, jako źródło fabuł do kreowania materiałów rozwijających sprawność czytania; zajęcia warsztatowe (6 godz.); wybrane opowiadania B. Prusa w opracowaniach glottodydaktycznych; kształtowanie tekstów do czytania na poziomie B1-B2 ze wskazanych dzieł literackich. Przygotowanie do samodzielnego tworzenia tekstów z ćwiczeniami do swobodnego czytania.</p> <p>6. Muzyczne i plastyczne ilustracje lekcji języka polskiego jako obcego (2 godziny): gry z wykorzystaniem dzieł plastycznych i utworów muzycznych;</p> <p>7. Przygotowanie cudzoziemców do odbioru polskiego filmu fabularnego (2 godz.): przebieg lekcji przygotowującej do odbioru treści filmu, ćwiczenia w tworzeniu materiałów poprzedzających projekcję, ćwiczenia w tworzeniu materiałów na lekcję omawiającą obejrzany film.</p> <p>8. Kultura popularna jako materiał polonistycznego kształcenia cudzoziemców (4 godz.):</p> <p>a. Czy istnieje kanon polskiej kultury popularnej? - dyskusja; b. Przygotowanie lekcji z wykorzystaniem piosenki; c. Ćwiczenia komunikacyjne i testy z wykorzystaniem komiksu.</p> <p>9. Podsumowanie i ewaluacja zajęć, (2 godz.)</p>
Metody i kryteria oceniania	<p>Studenta obowiązuje obecność na zajęciach (dopuszczalne dwie nieobecności) oraz wykonanie materiałów glottodydaktycznych; ocena końcowa przedmiotu: ocena z wykonanych prac oraz aktywność podczas dyskusji prowadzonych na zajęciach. Wykład – dopuszczalna jedna nieobecność.</p> <p>Ćwiczenia konwersatoryjne - dopuszczalne dwie nieobecności.</p>
Metody dydaktyczne	<p>Prezentacja, dyskusja grupowa, burza mózgów, negocjowanie rozwiązań, grupowa ewaluacja rezultatów pracy.</p>
Literatura	<p>Literatura podstawowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ewa Lipińska, Anna Seretny, <i>ABC metodyki nauczania języka polskiego jako obcego</i>. Wyd. Universitas, Kraków 2005; • Anna Butcher, Barbara Guziuk-Świca, A. Laskowska-Mańko, <i>Bliżej Polski. Wiedza o Polsce i jej kulturze</i>. Wyd. UMCS, Lublin 2003; • <i>Kultura w nauczaniu języka polskiego jako obcego. Stan obecny – programy nauczania – pomoce dydaktyczne</i>, pod red. W. Miodunki, Kraków 2004. • Przemysław E. Gębał, <i>Realia i kultura w nauczaniu polskiego jako obcego</i>. [w:] Lipińska E., Seretny A. (red.) <i>Z zagadnień dydaktyki języka polskiego jako obcego</i>, Kraków 2006, ss. 205-242. • <i>Kultura popularna w nauczaniu języka polskiego jako obcego. Materiały z konferencji naukowej</i>, pod red. Piotra Garncarka i Piotra Kajaka. CjPiKPdC POLONICUM, Warszawa 2012 • Grzegorz Rudziński, <i>Rola polonisty w promocji języka i kultury polskiej jako zadanie interdyscyplinarne</i>, [w:] <i>Promocja języka i kultury polskiej w świecie</i>, pod red. Jana Mazura. Lublin 1998, ss. 57-62. • Strona internetowa Instytutu Adama Mickiewicza: www.culture.pl • <i>Kanon kultury w nauczaniu języka polskiego jako obcego. Materiały z konferencji naukowej</i>, pod red. P. Garncarka i in. CjPiKPdC

	<p>POLONICUM, Warszawa 2010;</p> <ul style="list-style-type: none"> • Waldemar Martyniuk, <i>A1 – elementarny poziom zaawansowania w języku polskim jako obcym</i>. Kraków 2004; • Iwona Janowska, <i>Planowanie lekcji języka polskiego. Podręcznik i poradnik dla nauczycieli języków obcych</i>. Wyd. Universitas, 2010. <p>Literatura uzupełniająca: Christian Parma, Wojciech Giełżyński, <i>Polska</i>. Wyd. Parma Press, Warszawa, Marki 2003. Grzegorz Rudziński, <i>Polska. Dziedzictwo narodowe</i>. Wyd. Parma Press, Marki 2008. <i>Największe atrakcje turystyczne Polski. Interaktywny przewodnik</i>. Wyd. Pascal, wyd. Bertelsmann Media Sp. z o.o. Warszawa 2007. Koper S., <i>Dzieje Polski i świata. Kalendarium</i>. Warszawa 2006. Fabjański P., <i>Polska, najpiękniejsze miejsca: 23 parki narodowe</i>. Poznań. Wojalski M.Z., <i>575 lat miasta Łodzi. Gawędy o Łodzi</i>. Łódź 1998. <i>Przykładowe testy dla poziomów B1, B2 i C2</i>. Opracowanie zbiorowe. Warszawa 2003; Wioletta Hajduk-Gawron, <i>Bolesław Prus. Kamizelka. Z legend dawnego Egiptu</i>. Czytaj po polsku, t.1. Wyd. Uniwersytetu Śląskiego. Katowice 2003. Wybór opowiadań do ćwiczenia preparacji tekstów, np.: Nowakowski Z., <i>Przyladek dobrej nadziei</i>. Wyd. Literackie, Kraków 1973.; Żuławski M., <i>Opowieści mojej żony</i>. Wyd. Literackie, Kraków 1975. Strony internetowe odnoszące się do poszczególnych zagadnień krajoznawczych, a szczególnie: www.krakow.pl ; www.lodznaszemiasto.pl ; www.parkinardowe.edu.pl ; www.zamki.pl ; www.kanon.pttk.pl</p>
Informacje dodatkowe	brak

Semestr	III
Przedmiot	LINGWISTYCZNE PODSTAWY NAUCZANIA JPJO
Punkty ECTS	2
Kod przedmiotu	0100-FILDG303
Forma zajęć/ Liczba godzin	Ćwiczenia konwersatoryjne typ 1 / 30 godz.
Skrócony opis przedmiotu	Celem konwersatorium jest zapoznanie studentów ze złożoną naturą komunikacji językowej na tle kontaktów międzykulturowych, jak również z podstawowymi pojęciami socjolingwistyki i pragmatyki przydatnymi w nabywaniu języka jako obcego.
Wymagania wstępne	Podstawowa wiedza z zakresu językoznawstwa
Efekty kształcenia	
Wiedza	1. Student definiuje podstawowe pojęcia z zakresu lingwistyki (01P-1A_W01) 2. objaśnia modele komunikowania i wskazuje cechy komunikacji ze szczególnym uwzględnieniem komunikacji międzykulturowej (01P-1A_W02) 3. charakteryzuje funkcje języka i wypowiedzi oraz rozróżnia akty mowy i

	gatunki mowy (01P-1A_W01, 01P-1A_W02)
Umiejętności	<ol style="list-style-type: none"> 1. Student potrafi analizować akty komunikowania z uwzględnieniem kontekstu społecznego i kulturowego (01P-1A_U01, 01P-1A_U02) 2. stosuje pojęcie kompetencji komunikacyjnej w ocenie zdarzeń komunikacyjnych (01P-1A_U06) 3. diagnozuje problemy komunikacyjne w kategoriach deficytów odpowiednich składników kompetencji komunikacyjnej (01P-1A_U05)
Kompetencje społeczne	<ol style="list-style-type: none"> 1. Student potrafi współdziałać i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role (01P-1A_K02) 2. ma świadomość barier w komunikacji międzykulturowej i wie, w jaki sposób przeciwdziałać ich negatywnym skutkom społecznym (01P-1A_K04)
Treści kształcenia	<ol style="list-style-type: none"> 1. Złożona natura komunikacji międzyludzkiej: poziomy komunikacji interpersonalnej, komunikacja synergiczna, bariery utrudniające komunikację, modele komunikowania, symboliczność, interpretacyjność, transakcyjność, kontekstualność i procesualność komunikacji. 6h 2. Komunikacja międzykulturowa. Czynniki wpływające na kształt, przebieg i rozumienie komunikacji międzykulturowej. Pojęcie odległości kulturowej (kultury wysokiego i niskiego kontekstu, kolektywizm i indywidualizm, monochroniczne i polichroniczne poczucie czasu, dystans siły, unikanie niepewności, męskość i kobiecość) . 2h 3. Pojęcie kompetencji komunikacyjnej i socjolingwistycznej: wiedza językowa, wzorce interakcyjne (rozpoznanie sytuacji komunikacyjnej, ról i wzajemnych relacji), wiedza kulturowa (struktura społeczna, wartości i postawy, schematy poznawcze). 4h 4. Funkcje języka i wypowiedzi. 2h 5. Teoria aktów mowy. Składniki aktu mowy. Akty bezpośrednio i pośrednio. Mechanizmy dekodowania pośrednich aktów mowy. Teoria implikatur konwersacyjnych. Warunki skuteczności aktów mowy i ich kulturowe uwarunkowania. 4h 6. Gatunki mowy. Gatunek jako konwencja kulturowo-językowa. Gatunkowa systematyzacja tekstów. 2h 7. Język jako forma myślenia – językowy obraz świata. Język jako archiwum kultury i jako jej interpretant. Kategoryzacja rzeczywistości za pomocą języka – język jako klasyfikator świata. 2h 8. Kultura słowa. Sprawność językowa i sposoby jej osiągania. Kompetencja rozumienia tekstów (bogactwo słownictwa, rozumienie przekazów przenośnych – ironia, aluzyjność, znaczenia naddane) 2h 9. Polska grzeczność językowa. Polski model grzeczności i jej zasady. Zróżnicowanie formalnojęzykowe zachowań grzecznościowych. Zróżnicowanie pragmatycznojęzykowe. Tendencje rozwojowe. 4h
Metody i kryteria oceniania	Studenta obowiązuje obecność na konwersatorium (dopuszczalne dwie nieobecności) oraz zaliczenie testu końcowego. Ocena końcowa przedmiotu: ocena z testu końcowego oraz aktywność podczas dyskusji prowadzonych na zajęciach
Metody dydaktyczne	Metody poszukujące (dyskusja grupowa, studium przypadku). Metody eksponujące (wykorzystanie prezentacji multimedialnej).
Literatura	Literatura podstawowa: S. Grabias, <i>Język w zachowaniach społecznych</i> , Lublin 2003. A. Duszak, <i>Tekst, dyskurs, komunikacja międzykulturowa</i> , Warszawa 1998 J. Bartmiński (red.) <i>Współczesny język polski</i> , Lublin 2001. M. Marcjanik, <i>Polska grzeczność językowa</i> , Kielce 1997.

	Literatura uzupełniająca: M. Bugajski, <i>Język w komunikowaniu</i> , Warszawa 2006. D.G. Leathers, <i>Komunikacja niewerbalna</i> , Warszawa 2007. Z. Nęcki, <i>Komunikacja międzyludzka</i> , Kraków 2000. A Wierzbicka, <i>Akty i gatunki mowy w różnych językach i kulturach</i> , (w) <i>Język – umysł – kultura</i> , J. Bartmiński (red.), Warszawa 1999.
Informacje dodatkowe	brak

Semestr	IV
Przedmiot	REPETYTORIUM Z GRAMATYKI FUNKCJONALNEJ JĘZYKA POLSKIEGO
Punkty ECTS	4
Kod przedmiotu	0100-FILDG400
Forma zajęć/ Liczba godzin	Ćwiczenia konwersatoryjne typ 2 / 30 godz.
Skrócony opis przedmiotu	Celem zajęć jest zapoznanie studentów z glottodydaktycznymi metodami i technikami kształcenia kompetencji gramatycznej, a także wykształcenie umiejętności samodzielnego projektowania ćwiczeń gramatycznych.
Wymagania wstępne	Zaliczone zajęcia z gramatyki opisowej języka polskiego
Efekty kształcenia	
Wiedza	1. Student ma uporządkowaną wiedzę, obejmującą terminologię, teorię oraz metodologię nauczania gramatyki języka polskiego jako obcego. (01PG 1A_W01; 01PG 1A_W04) 2. Zna najważniejsze prace metodyczne z zakresu nauczania gramatyki jpjo. (01PG 1A_W01) 3. Zna najważniejsze zasady nauczania systemu gramatycznego języka polskiego (01PG 1A_W02).
Umiejętności	1. Student potrafi zastosować do potrzeb gramatyki pedagogicznej (pragmatycznej) wiedzę z zakresu gramatyki opisowej języka polskiego; (01PG1A_U01;) 2. Umie ocenić przydatność różnorodnych metodologii oraz materiałów dydaktycznych w codziennej praktyce lektora języka polskiego. (01PG1A_U05; 01PG 1A_U07) 3. Umie samodzielnie zaprojektować ćwiczenia związane z nauczaniem poszczególnych elementów systemu gramatycznego (01PG1A_U01;) 4. Potrafi właściwie dobierać materiały dydaktyczne służące kształceniu kompetencji gramatycznej z uwzględnieniem indywidualnych potrzeb słuchacza (01PG 1A_U04; 01PG 1A_U07) 5. Potrafi zorganizować i doskonalić swój warsztat pracy lektora języka polskiego. (01PG1A_U01; 01PG 1A_U03)
Kompetencje społeczne	1. Student rozumie potrzebę kształcenia się przez całe życie. (01PG 1A_K01) 2. Student potrafi wykonywać zadania w grupie i przekładać te doświadczenia na praktykę zawodową. (01PG 1A_K02) 3. Student umie identyfikować i rozwiązywać dylematy związane z rolą nauczyciela JPJO jako wychowawcy, eksperta językowego, pośrednika, przewodnika interkulturowego oraz ewaluatora.(01PG 1A_K04)

<p>Treści kształcenia</p>	<p>Miejsce i rola gramatyki w procesie nauczania jpjo. Gramatyka naukowa a gramatyka pedagogiczna. Problem metajęzyka w nauczaniu gramatyki języka polskiego jako obcego.</p> <p>Programy gramatyczne do nauczania języka polskiego jako obcego, techniki nauczania gramatyki, umiejętność korzystania z leksykonów, encyklopedii oraz różnego rodzaju poradników z zakresu gramatyki.</p> <p>Zjawiska centralne i peryferyczne w zakresie nauczania gramatyki. Zasady nauczania gramatyki: zasada analogii modeli gramatycznych; zasada kontrastowania (na wszystkich poziomach / podsystemach językowych); zasada funkcjonalności; zasada prymatu reguł podstawowych, zasada jasnego wyjaśniania reguł.</p> <p>Podjęcie pragmatyczne w nauczaniu gramatyki – dobór nauczanych form z punktu widzenia tematyki jednostki lekcyjnej</p> <p>Typy ćwiczeń wprowadzających i utrwalających poszczególne formy gramatyczne:</p> <ul style="list-style-type: none"> - koniugacyjne; - deklinacyjne; <p>Metody i techniki wprowadzania wybranych konstrukcji składniowych.</p> <p>Miejsce słowotwórstwa w nauczaniu gramatyki jpjo.</p> <p>Tzw. „miejsca trudne” w gramatyce polskiej.</p> <p>Sposoby sprawdzania stopnia opanowania kompetencji gramatycznej</p> <p>Projektowanie ćwiczeń służących kształtowaniu kompetencję gramatyczną</p> <p>Projektowanie lekcji wprowadzającej nowy problem gramatyczny.</p>
<p>Metody i kryteria oceniania</p>	<p>Studenta obowiązuje obecność na zajęciach (dopuszczalne 2 nieobecności).</p> <p>Ocena końcowa z konwersatorium: ocena aktywności na zajęciach; ocena z pracy/prac zaliczeniowej/zaliczeniowych.</p>
<p>Metody dydaktyczne</p>	<p>Podające (opis); eksponujące (pokaz, omówienie); poszukujące (metoda ćwiczeniowa, zadaniowa, dyskusja, burza mózgów, warsztaty).</p>
<p>Literatura</p>	<p>Literatura podstawowa:</p> <p>B. Bartnicka, H. Satkiewicz, <i>Gramatyka języka polskiego dla cudzoziemców</i>, Warszawa 1990.</p> <p>H. Goszczyńska, M. Magajewska, <i>Od przypadku do przypadku. Przewodnik dla cudzoziemców po fleksji imiennej języka polskiego</i>, Łódź 2012.</p> <p>Z. Kaleta, <i>Gramatyka języka polskiego dla cudzoziemców</i>, Kraków 1995</p> <p>J. Lechowicz, J. Podsiadły, <i>Ten, ta, to. Ćwiczenia gramatyczne dla cudzoziemców</i>, Łódź 2001.</p> <p>M. Małolepsza, L. Madelska, <i>Hurra!!! Odkrywamy j. polski. Gramatyka dla uczących się języka polskiego</i>, Kraków 2008.</p> <p>M. Pasieka, <i>Język polski dla cudzoziemców. Ćwiczenia dla początkujących</i>, Wrocław 2001.</p> <p><i>Programy nauczania języka polskiego jako obcego. Poziomy A1-C2</i>. Kraków 2011.</p> <p>A. Seretny, E. Lipińska, <i>ABC metodyki nauczania języka polskiego jako obcego</i>, Kraków 2005 (rozdział: Nauczanie gramatyki).</p> <p><i>W poszukiwaniu nowych rozwiązań. Dydaktyka języka polskiego jako obcego u progu XXI wieku</i>, red. W. Miodunka, A. Seretny, Kraków 2008 (cz. III Nauczanie systemu językowego polszczyzny).</p> <p>Literatura uzupełniająca (wybór):</p>

	<p>E. Lipińska, <i>Z polskim na ty</i>, Kraków 2003.</p> <p>P. Garncarek, <i>Czas na czasownik</i>, Kraków 2001.</p> <p>S. Mędak, <i>Polski mega test. Polish in Exercises. Język polski w ćwiczeniach. Poziomy A1, A2 i B1</i>. Kraków 2012.</p> <p>A. Karolczuk, <i>Sposoby nauczania aspektu czasowników polskich</i>, w: <i>Wrocławska dyskusja o języku polskim jako obcym</i>, red. A. Dąbrowska, Wrocław 2005, s.203-210.</p> <p>P.H. Lewiński, <i>Między przemytnikiem a lingwistą, czyli o problemach metodycznych w pracy ze studentami poziomu zerowego</i>, w: <i>Nauczanie języka polskiego jako obcego. Materiały z I Konferencji Grupy „Bristol”</i>, red. W. Miodunka, Kraków 1997, s. 115-126.</p> <p>M. Pasieka, <i>Stopniowanie materiału gramatycznego w podręcznikach języka polskiego jako obcego dla poziomu zerowego</i>, w: <i>Nauczanie języka polskiego jako obcego. Materiały z I Konferencji Grupy „Bristol”</i>, red. W. Miodunka,, Kraków 1997, s.127-134.</p> <p>I. Słaby-Góral, <i>Między językoznawstwem integracyjnym a językoznawstwem filologiczno-semiotycznym. Gramatyka w nauczaniu języka polskiego jako obcego</i>, w: <i>Inne optyki</i>, red. J. Tambor., R. Cudak, Katowice 2001, s.425-437.</p>
Informacje dodatkowe	brak

Semestr	IV
Przedmiot	TESTOWANIE I CERTYFIKACJA JPJO
Punkty ECTS	4
Kod przedmiotu	0100-FILDG401
Forma zajęć/ Liczba godzin	Ćwiczenia konwersatoryjne typ 2 / 30 godz.
Skrócony opis przedmiotu	Podczas konwersatorium studenci zapoznają się z różnorodnymi sposobami testowania znajomości języka polskiego jako obcego (JPJO). Nabywają także praktycznych umiejętności w zakresie tworzenia określonych typów testów (w szczególności testów osiągnięć i testów biegłości) i jednostek zadań testowych oraz w zakresie oceny poprawności testu. Od 2004 roku działa w Polsce państwowy system poświadczanie znajomości JPJO; są to najbardziej znaczące w naszym kraju testy biegłości. Uczestnicy konwersatorium zapoznają się z historią oraz strukturą tych egzaminów oraz nauczą się tworzyć zadania testujące sprawności językowe oraz poprawność gramatyczną na poziomach B1, B2 i C2 (i innych, jeśli takie zostaną wprowadzone), jak też: oceniać prace pisemne oraz wypowiedzi ustne cudzoziemców przystępujących do egzaminów certyfikacyjnych na podstawie próbek ich prac.
Wymagania wstępne	Podstawowa wiedza językoznawcza i glottodydaktyczna nabyta podczas zajęć prowadzonych na specjalizacji Nauczanie języka polskiego jako obcego
Efekty kształcenia	
Wiedza	<ol style="list-style-type: none"> 1. Uczestnik konwersatorium ma podstawową wiedzę glottodydaktyczną na temat kontroli wyników nauczania JPJO w formie testowania. (01PG1A-W02) 2. Ma podstawową wiedzę o systemie certyfikacji JPJO, jego dziejach, strukturze, wymaganiach egzaminacyjnych, materiałach testowych. (01PG1A-

	<p>_W05)</p> <p>3. Ma rzetelną wiedzę o funkcjonowaniu i uprawnieniach Państwowej Komisji Poświadczania Języka Polskiego jako Obcego. (01PG 1A_W06)</p> <p>4. Zna i rozumie zasady prawa autorskiego w odniesieniu do tworzenia zadań certyfikacyjnych z JPJO. (01PG 1A_W12)</p>
Umiejętności	<p>1. Posiada podstawowe umiejętności związane z kontrolą wyników nauczania JPJO. (01PG1A_U04)</p> <p>2. Umie analizować, rozróżniać i samodzielnie tworzyć różnorodne zadania testowe (01PG 1A_U02; _U03)</p> <p>3. Potrafi stosować obiektywne procedury ewaluacji zadań i wyników testów wypracowane przez system certyfikacji JPJO. (01PG 1A_U04; _U05; U_07)</p> <p>4. Potrafi skorzystać z publikacji dotyczących testowania i certyfikacji JPJO, by podnosić umiejętności związane z zawodem lektora JPJO. (01PG 1A_U01)</p>
Kompetencje społeczne	<p>1. Student rozumie potrzebę kształcenia się przez całe życie. (01PG 1A_K01)</p> <p>2. Student potrafi wykonywać zadania w grupie i korzystać z tych doświadczeń w praktyce zawodowej. (01PG 1A_K02)</p> <p>3. Student umie identyfikować i rozwiązywać dylematy związane z rolą nauczyciela jako ewaluatora.(01PG 1A_K04)</p>
Treści kształcenia	<p>1. Wstęp do problematyki testowania biegłości językowej:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Miejsce i rola testowania w nauczaniu języków obcych i JPJO. - Typy testów językowych w praktyce glottodydaktycznej (m. in. testy osiągnięć, prognostyczne, diagnostyczne, biegłości); ich funkcje, formy i jakość (rzetelność, trafność testu). - Omówienie literatury poświęconej ocenie kontroli wyników nauczania i testowania (w szczególności programów nauczania JPJO i przewodników metodycznych) - Kryteria wyznaczania poziomów biegłości językowej przyjęte w <i>Europejskim Systemie Opisu Kształcenia Językowego</i> (ESOKJ) oraz w programach nauczania języka polskiego jako obcego. Jak je przełożyć na testowanie? - Typy jednostek testowych stosowane w zadaniach testujących sprawności produktywne i receptywne, leksykę i poprawność gramatyczną. <p>2. System poświadczania znajomości JPJO na tle systemów certyfikacji innych języków europejskich.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Omówienie poszczególnych części egzaminów certyfikacyjnych z JPJO na poszczególnych poziomach biegłości (B1, B2 i C2) oraz na innych, jeśli zostaną wprowadzone: struktura egzaminów, wymagania egzaminacyjne, tematyka i typy zadań, kryteria poprawności testów językowych, sposoby oceniania testów. Omówienie przebiega w porządku zgodnym z kolejnością poszczególnych części egzaminu: Część A: Rozumienie ze słuchu; Część B: Poprawność gramatyczna; Część C: Rozumienie tekstów; Część D: Pisanie; Część E: Mówienie <p>3. Zajęcia warsztatowe</p> <ul style="list-style-type: none"> I: Analiza i ocena różnych typów testów i zadań testowych z JPJO . II: Tworzenie testów osiągnięć odnoszących się do jednostek tematycznych wybranych podręczników do nauczania JPJO. III: Udział uczestników w próbnym egzaminie certyfikacyjnym z JPJO – autoewaluacja. IV: Tworzenie zadań certyfikacyjnych dla części egzaminu A, B, C, E. V. Ocena próbek prac pisemnych cudzoziemców. VI: Ocena wypowiedzi ustnych cudzoziemców przystępujących do egzaminu ustnego na poziomie progowym (B1) (nagrania DVD).

	<p>VII. Określanie poziomu językowego osoby piszącej po polsku na podstawie próbek prac pisemnych i skal biegłości ESOKJ.</p> <p>4. Podsumowanie zajęć</p> <p>- Dobry test i zły test. Jak unikać błędów w tworzeniu zadań testowych i pełnych testów? Lista dobrych praktyk.</p>
Metody i kryteria oceniania	Zaliczenie na ocenę na podstawie aktywności na zajęciach (udziału w dyskusjach, jakości pracy indywidualnej oraz pracy w grupie), a także pracy zaliczeniowej, na którą będą się składać samodzielnie wykonane zadania testowe. Dopuszczalne dwie nieobecności na zajęciach.
Metody dydaktyczne	Ekspozujące (pokaz, omówienie), poszukujące (studium przypadku, metoda ćwiczeniowa, zadaniowa, dyskusja).
Literatura	<p>Literatura podstawowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> - H. Komorowska, <i>Metodyka nauczania języków obcych</i>, Warszawa, 2005; część IV: <i>Ocena jakości pracy nad językiem i jej efektów; rozdział 22.</i> - A. Seretny, <i>Testy językowe i ich rodzaje. Kryteria poprawności testu językowego</i>, [w:] A. Seretny, W. Martyniuk, E. Lipińska (red.) <i>Opisywanie, rozwijanie i testowanie znajomości języka polskiego jako obcego</i>, Kraków 2004. - A. Seretny, E. Lipińska, <i>Trafność i rzetelność testu jako miary jego poprawności, czyli o błędach w konstruowaniu testów osiągnięć</i>, „Acta Universitatis Lodziensis. Kształcenie Polonistyczne Cudzoziemców” 22/ 2015. - <i>Państwowe Egzaminacje Certyfikacyjne z Języka Polskiego jako Obcego. Standardy wymagań egzaminacyjnych oraz przykładowe testy (dla poz. B1, B2, C2)</i>, Państwowa Komisja Poświadczania Znajomości Języka Polskiego jako Obcego, Warszawa 2003 (Standardy egzaminacyjne i pierwsza edycja testów); 2008 (druga edycja testów); 2009 (trzecia edycja testów); zob. też www.certyfikatpolski.pl. - A. Seretny, <i>Certyfikacja znajomości języka polskiego jako obcego – polskie testy biegłości</i> [w:] E. Lipińska, A. Seretny (red.), <i>Z zagadnień dydaktyki języka polskiego jako obcego</i>, Kraków 2006. - A. Seretny i E. Lipińska, <i>Przewodnik po egzaminach certyfikacyjnych</i>, Kraków, 2005. - D. Coste, B. North, J. Sheils, J. Trim, <i>Europejski system opisu kształcenia językowego: uczenie się, nauczanie, ocenianie</i>, Warszawa, 2001. - <i>Programy nauczania języka polskiego jako obcego. Poziomy A1-C2</i>, pod red. I. Janowskiej, E. Lipińskiej, A. Rabiej, A. Seretny, P. Turka, Kraków 2011. - A. Achtełlik, W. Hajduk-Gawron, A. Madeja, M. Świątek, <i>Bądź na B1. Zbiór zadań z języka polskiego oraz przykładowe testy certyfikacyjne dla poz. B1</i>, Kraków, 2009. - E. Lipińska, <i>Umiesz? Zdasz! Materiały przygotowujące do egzaminu certyfikacyjnego z języka polskiego jako obcego na poziomie średnim ogólnym B2</i>, Kraków, 2009. - A. Butcher, I. Janowska, G. Przechodzka, G. Zarzycka, <i>Celuję w C2. Zbiór zadań do egzaminu certyfikacyjnego z języka polskiego jako obcego na poz. C2</i>, Kraków, 2009. <p>Literatura uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> - A. Butcher, B. Maliszewski, G. Przechodzka, M. Rzeszutko-Iwan, A. Trębska-Kerntopf, <i>Wokół Lublina. Zadania testowe z języka polskiego dla obcokrajowców</i>, Lublin 2009. - A. Dąbrowska, A. Burzyńska-Kamieniecka, U. Dobesz, M. Pasięka, <i>Z Wrocławiem w tle. Zadania testowe z języka polskiego dla cudzoziemców</i>

	<p>Wrocław, 2005.</p> <p>– H. Komorowska, <i>Sprawdzanie umiejętności w nauce języka obcego. Kontrola-ocena-testowanie</i>, Warszawa 2005.</p> <p>– I. Święcka i in., <i>Najpopularniejsze egzaminy językowe. Przewodnik</i>, Warszawa 2002.</p>
Informacje dodatkowe	brak

Semestr	IV
Przedmiot	JĘZYK POLSKI NA TLE JĘZYKÓW ŚWIATA
Punkty ECTS	4
Kod przedmiotu	0100-FILDG402
Forma zajęć/ Liczba godzin	Ćwiczenia konwersatoryjne typ 2 / 30 godz.
Skrócony opis przedmiotu	Celem konwersatorium jest wyznaczenie miejsca polszczyzny w klasyfikacji genealogicznej, geograficznej i typologicznej wybranych języków. Wskazane zostaną cechy wspólne i różniące system języka polskiego od systemów wybranych języków oraz źródła interferencji jako przyczyny błędów językowych. Ponadto omówione zostaną elementy etykiety językowej i językowego obrazu świata wybranych języków na tle polszczyzny.
Wymagania wstępne	Podstawowa wiedza z zakresu językoznawstwa
Efekty kształcenia	
Wiedza	<ol style="list-style-type: none"> 1. Student definiuje podstawowe pojęcia związane z wpływem języka ojczystego na uczenie się języków obcych. (01PG1A_W01) 2. Student charakteryzuje systemy gramatyczne wybranych języków świata. (01PG1A_W10) 3. Student identyfikuje podstawowe różnice pomiędzy kulturą polską, a kulturą wybranych krajów na świecie. (01PG1A_W11) 4. Zna pojęcie językowego obrazu świata i jego znaczenie w nauczaniu języków obcych. (01PG1A_W01)
Umiejętności	<ol style="list-style-type: none"> 1. Student umie zdobywać informacje na temat dowolnego języka obcego, nawet jeśli nim nie włada. (01PG1A_U01) 2. Student potrafi samodzielnie analizować różnice między językiem polskim a innym językiem. (01PG1A_U04) 3. Student potrafi ocenić, jak rodzimy język osoby uczącej się jppo wpłynie na proces przyswajania przez nią języka polskiego. (01PG1A_U04)
Kompetencje społeczne	<ol style="list-style-type: none"> 1. Student prawidłowo identyfikuje różnice kulturowe i ocenia wynikające z nich szanse i zagrożenia. (01PG1A_K04) 2. Student ma świadomość odpowiedzialności za przekazywanie polskiej kultury uczącym się jppo. (01PG1A_K05)

	3. Student posiada postawę otwartości i wrażliwości na odmienną kulturę. (O1P-1A_K05)
Treści kształcenia	<p>Języki świata - geograficzna dystrybucja. Języki Europy – ogólna charakterystyka. Kontrastywne ujęcie języków w dydaktyce języków obcych: podstawowe pojęcia i procesy. System fonetyczny polszczyzny na tle zróżnicowania fonetycznego języków świata. Morfologia polszczyzny na tle zróżnicowania morfologicznego języków świata. Składnia języka polskiego na tle zróżnicowania składniowego języków świata. Leksyka polska a leksyka wybranych języków. JOS, fałszywi przyjaciele tłumacza Pojęcie etykiety językowej. Etykieta językowa w polszczyźnie i innych językach. Błędy popełniane przez różne grupy cudzoziemców uczących się JPJO - charakterystyka, klasyfikacja, analiza prac. Koncepcja wymiarów kultury Geerta Hofstede'a a dydaktyka JPJO.</p>
Metody i kryteria oceniania	ocena końcowa przedmiotu: ocena z pracy zaliczeniowej oraz aktywność podczas dyskusji prowadzonych na zajęciach
Metody dydaktyczne	metoda ćwiczeniowa, metoda projektu, klasyczna metoda problemowa, dyskusja panelowa
Literatura	<ol style="list-style-type: none"> 1. <i>The Major Languages of Western Europe</i>, red. Bernard Comrie, Routledge 1987. 2. <i>The Major Languages of Eastern Europe</i>, red. Bernard Comrie, Routledge 1990. 3. <i>Grzeczność nasza i obca</i>, red. Małgorzata Marcjanik, Warszawa 2005. 4. Ryszard Lipczuk, <i>Internacjonalizmy a fałszywi przyjaciele tłumacza</i>, http://www.lingwistyka.uni.wroc.pl/jk/JK-07/JK07-lipczuk.pdf [dostęp 15.02.2012] 5. Anna Dąbrowska, <i>Najczęstsze błędy popełniane przez cudzoziemców uczących się języka polskiego jako obcego</i>, [w:] <i>Opisywanie, rozwijanie i testowanie znajomości języka polskiego jako obcego</i>, red. A. Seretny, W. Martyniuk, E. Lipińska, Kraków 2004, s. 105-136. 6. Anna Dąbrowska, Małgorzata Pasieka, <i>Błędy językowe w tekstach pisanych przez cudzoziemców – wybrane problemy związane z klasyfikacją i oceną</i>, [w:] <i>Rozwijanie i testowanie biegłości w języku polskim jako obcym</i>, Kraków 2008, s. 103-114. 7. <i>Encyklopedia językoznawstwa ogólnego</i>, red. Kazimierz Polański, Zakład Narodowy im. Ossolińskich 2003 8. Peter K. Austin, <i>1000 języków</i>, Warszawa 2009. 9. Małgorzata Marcjanik, <i>Grzeczność w komunikacji językowej</i>, Warszawa 2013. 10. Geert Hofstede, <i>Culture's Consequences</i>, Thousand Oaks-London-New Delhi, 2000.
Informacje dodatkowe	brak

Semestr	IV
Przedmiot	PRAKTYKI ZAWODOWE
Punkty ECTS	1
Kod przedmiotu	0100-FILDG403
Forma zajęć/ Liczba godzin	Praktyki / 30 godz.
Cel praktyk	Celem praktyk jest kształcenie umiejętności nauczania języka polskiego jako obcego/drugiego cudzoziemców z różnych poziomów nauczania wg skali ESOKJ. W ramach praktyk studenci obserwują zajęcia (10 h), prowadzą indywidualne zajęcia ze studentami o różnym poziomie zaawansowania językowego (15h) oraz samodzielnie prowadzą lekcje (5 h).
Typy instytucji o zakresie działalności odpowiednim do celów i efektów kształcenia na specjalizacji	Studium Języka Polskiego dla Cudzoziemców w Łodzi i inne ośrodki akademickie kształcące cudzoziemców w zakresie jpjo szkoły językowe fundacje zajmujące się przygotowaniem zagranicznych wolontariuszy do pracy w Polsce ośrodki zagraniczne uczące języka polskiego jako obcego (dla studentów przebywających za granicą w ramach programu ERASMUS PLUS)
Efekty kształcenia	
Wiedza	<p>ma podstawową wiedzę z zakresu glottodydaktyki, zorientowaną na zastosowanie w nauczaniu języka polskiego jako obcego/drugiego (01P-1A_W02)</p> <p>ma podstawową wiedzę o metodach nauczania języka polskiego jako obcego/drugiego oraz dobrych praktykach stosowanych w procesie glottodydaktycznym (01P-1A_W08)</p> <p>ma podstawową wiedzę o organizacji procesu kształcenia w ośrodku przygotowującym cudzoziemców do studiów w Polsce oraz funkcjach i budowie systemu nauczania języka polskiego jako obcego/drugiego w oparciu o Europejski system opisu kształcenia językowego (01P-1A_W04; 01P-1A_W05)</p>
Umiejętności	<p>potrafi ocenić przydatność różnych metod, procedur i dobrych praktyk z zakresu glottodydaktyki i zastosować je w konkretnych sytuacjach w pracy z cudzoziemcami (01P-1A_U07)</p> <p>posiada zdolności organizacyjne pozwalające na realizację zadań dydaktycznych związanych z pracą nauczyciela języka polskiego jako obcego/drugiego, samodzielnie planuje różne przedsięwzięcia metodyczne i prowadzi zajęcia (01PG1A_U02; 01P-1A_U03)</p> <p>posiada podstawowe umiejętności w zakresie prowadzenia diagnozy umiejętności i predyspozycji uczących się języka polskiego jako obcego/drugiego (01P-1A_U04)</p>
Kompetencje społeczne	<p>rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie, rozwijania kreatywnego i krytycznego myślenia (01PG 1A_K01; 01P-1A_K05)</p> <p>potrafi współdziałać i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role (01P-1A_K02)</p> <p>potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania (01P-1A_K03)</p> <p>prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy związane</p>

	<p>z wykonywaniem zawodu (01P-1A_K04)</p> <p>uczestniczy w życiu kulturalnym, korzystając z różnych mediów i różnych jego form (01P-1A_K06)</p>
Metody weryfikacji zakładanych efektów	<p>Ocena materiałów przygotowanych do prowadzenia zajęć (przed lekcją) dokonywana zarówno przez opiekuna praktyk, jak i nauczyciela przyjmującego na praktyki w danym ośrodku.</p> <p>Ocena lekcji prowadzonych przez studentów (wg formularza oceny praktykanta).</p> <p>Rozliczenie z hospitacji zajęć oraz przeprowadzonych konsultacji z obcokrajowcami (na podstawie dzienniczka praktyk i sprawozdania).</p>
Zaliczenie praktyk	<p>Po zakończeniu praktyk student przedstawia kierownikowi opiekunowi praktyk wypełniony dzienniczek praktyk, konspekt lub scenariusz lekcji przeprowadzonej podczas praktyk, arkusz oceny lekcji podpisany przez obserwującego ją nauczyciela i sprawozdanie z przebiegu korepetycji udzielanych cudzoziemcom.</p>
Kierownik praktyk:	dr hab. Beata Grochala-Woźniak
Informacje dodatkowe	brak